

«Sud-àfrica ha demostrat que l'Àfrica té futur»

ENTREVISTA A JOHN CARLIN. Periodista

TONI PADILLA (enviat especial)
Johannesburg

John Carlin (Londres, 1956) es va fer famós quan el seu llibre «El factor humà» va ser portat a les pantalles per Clint Eastwood. Narra la història de com Nelson Mandela va aconseguir que el mundial de rugbi del 1995 fos un esdeveniment clau per unir l'estat sud-africà quan la democràcia començava. Articulista d'«El País», Carlin ha voltat per mig món parlant de política i de futbol, una de les seves passions, i ha viscut en directe el mundial al país on havia residit temps enrere. Actualment s'està a Barcelona.

—Vostè coneix molt bé Sud-àfrica, hi va viure...

—«Sí, vaig ser-hi corresponsal durant els darrers anys de l'apartheid, quan Mandela va sortir de la presó. Vaig tenir la sort d'entrevistar-lo uns sis cops, de conèixer la seva figura i viure el mundial del 1995. És emocionant haver viscut aquest mundial, perquè demostra tot el que ha avançat aquest país.»

—Com valora el mundial, ara que ja s'ha acabat?

—«Ha anat molt bé en tot el que fa referència a l'organització. Ha estat un bon mundial, amb algun problema, com tots, però en general ha anat bé.»

—Hi ha alguna comparació possible entre aquest mundial i el de rugbi del 1995 que va unir el país i que va ser protagonista del seu llibre?

—«Hi ha molta diferència entre els dos esdeveniments, perquè el 1995 la democràcia era fràgil, en aquest país, estava amenaçada. Mandela feia un any que era en el poder, i era urgent un acte que unís a tothom. Ara la gent està més unida, ja no és prioritari parlar d'unió. Ara els problemes que hi ha a Sud-àfrica ja no tenen res a veure amb els dels anys vuitanta, sinó que són globals: educació, democràcia, corrupció, pobresa... Comparat amb el passat, coses més normals. La relació entre races és de respecte, la gent s'ha tret un pes de sobre i s'ha vist un país posi-

El periodista John Carlin, fill de pare escocès i mare espanyola. / EFE

tiu, alegre, que ha ofert un gran espectacle.»

—Es parlava molt de la seguretat com a gran problema d'aquest mundial, al final no s'han produït incidents greus...

—«No, no hi ha hagut morts, no s'ha viscut el clima de por de què es parlava. La policia ha fet una gran feina, els jutjats creats per fer judicis ràpids també han fet la seva tasca, i malgrat algun robatori inevitable, un estat que tenia un greu problema de de-

lictes ha controlat la situació amb encert. S'havien fet crítiques injustes, envers aquest mundial, abans que els periodistes arribessin aquí.»

—S'ha vist una societat unida, però amb massa diferències econòmiques encara entre blancs i negres...

—«El futbol sempre havia unit els sud-africans més que altres esports, i és evident que hi ha una societat més unida, amb igualtat d'oportunitats, però

després de segles dels governs que es van viure, no és fàcil que en només 15 anys tota la gent negra tingui una situació idèntica. Queda molt per fer, però el camí és bo. De fet, crec que jo tinc part de culpa del fet que la gent que venia aquí s'esperava un país fracturat, perquè és el que recull el llibre i el film sobre el 1994. Ara, però, es conviu bé, en una democràcia molt estable.»

—Sud-àfrica no ha volgut quedar-

MUNDIAL

«Ha estat un bon mundial, amb algun problema, però en general ha anat bé»

SUD-ÀFRICA

«Ara els problemes que hi ha a Sud-àfrica són diferents, són globals»

L'ÀFRICA

«No s'ha parlat de pobresa o malalties, sinó de la seva alegria, ha estat un èxit»

HUMOR

«Tinc part de culpa del fet que la gent que venia aquí s'esperava un país fracturat»

se el mundial per si sola i l'ha compartit amb tota l'Àfrica, això ha estat un encert, oi?

—«L'esdeveniment més important del món esportiu s'ha fet al continent més pobre. Ha estat una oportunitat per demostrar que l'Àfrica té molt de futur. S'ha projectat una imatge diferent del continent, no s'ha parlat de pobresa o malalties, sinó de la seva alegria, la seva manera de ser. Ha estat bonic i emocionant.»